

Tretia veľkonočná nedeľa (cyklus C)

Rozjímanie na tretiu
veľkonočnú nedeľu (cyklus C).
Navrhované témy: ponorme sa
do mora dejín; Ježiš nás posiela
spustiť siete; Veľká noc nás
pozýva, aby sme dôverovali
Pánovi.

04.05.2025

PO NOCI bez úlovku sa učenici
vracajú na breh unavení a sklamaní
s prázdnyimi sieťami. V tom momente
vidia na pláži vzkrieseného Pána, ale
hneď Ho nespoznajú. Tak ako pred

tromi rokmi, na začiatku ich povolania, Ježiš ich opäť pozýva, aby spustili siete. Počas tohto veľkonočného stretnutia, na konci svojej pozemskej cesty so svojimi učeníkmi, Ježiš obnovuje pozvanie, ktoré Peter počul na tom istom jazere: „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov“ (Lk 5, 4).

Obraz lode a sietí pripomína poslanie Cirkvi. Tak ako Peter a ostatní jeho spoločníci, aj my sme v lodi Cirkvi, aby sme šíрили Kristovo svetlo. Je to neustále pozvanie, aby sme sa vydali na more dejín a s veľkorysťou a odvahou spustili siete. „Všetky moria sú naše,“ hovoril svätý Josemaría. „Tam, kde je rybolov najťažší, je aj najpotrebnejší“[1]. Aby sme prekonalí pochybnosti a neistoty, ktoré môžeme na tomto mori zažiť, musíme rozpoznať Ježiša, ktorý na nás čaká na brehu. Tak si uvedomíme, že veľké dobro, ktoré môžeme ponúknuť druhým, je práve

stretnutie s Pánom. „Nič nemôže priniesť väčšiu radosť ako priviesť tolko duší k svetlu a teplu Krista“[2].

Ryby, stvorené na život vo vode, zomierajú, keď ich vytiahneme z mora. V misii rybára ľudí sa však deje presný opak. Kristova sieť nás zachraňuje z vôd smrti a vedie nás k pravému životu. „Je potrebné vytiahnuť ľudí zo slaného mora všetkých odcudzení a priviesť ich na zem života, do Božieho svetla (...). Len tam, kde je vidieť Boha, začína skutočný život“[3].

.....

APOŠTOLI priniesli ryby a položili ich k nohám Pána. V tomto geste sa odráža najhlbší zmysel skutočnej evanjelizácie. Hoci existujú prostriedky a činnosti, ktoré smerujú apoštolské túžby, konečným cieľom je vždy priviesť duše k osobnému

stretnutiu s Ježišom. On je zdrojom, protagonistom a cieľom každej apoštolskej iniciatívy Cirkvi. Všetko ostatné, hoci môže byť tiež dôležité, je druhoradé, lebo len stretnutie s Kristom nás spasí. Ako nám hovorí kniha Skutky apoštolov, tak konali apoštoli po Turícach. Práve preto, že vedeli, že sú svedkami života, smrti a zmŕtvychvstania Pána, naplnili Jeruzalem menom Ježiša (porov. Sk 5, 27-32).

„Teší nás, že v tejto veľkej katechéze, ktorou je Dielo, sa všetko stále viac točí okolo Krista,“ zdôraznil prelát Opus Dei. „S touto túžbou hlboko sa ponoriť do evanjelia, keď budete prednášať, vyučovať, kázať alebo rozprávať s priateľmi o kresťanskom živote, budete jasnejšie odovzdávať veľkú zvesť o Božej láske ku každému z nás. Svätý Ambróz povedal: *Naber vodu Kristovu (...). Naplň ňou svoje vnútro, aby tvoja zem bola dobre*

zvlhčená (...); a keď budeš naplnený, budeš polievať ostatných“ [4].

Vidíme, že keď práca apoštolov vychádza zo slov Ježiša, úlovok je bohatý. Sieť sa naplnila natoľko, že nemali silu ju vytiahnuť. Učeníci plní úžasu spočítali ryby: bolo ich 153 veľkých a „napriek tomu, že ich bolo toľko, sieť sa neroztrhla“ (Jn 21, 11). Táto malá skupina učeníkov zažíva v priebehu niekoľkých hodín únavu z neplodnej noci aj radosť z pamätného úlovku. Kristove slová však nesľubujú ryby, ale pozývajú nás, aby sme sa s ním podelili o siete. Len Boh vie, kedy ich naplní alebo kedy nás sprevádza v noci, ktorá sa zdá byť menej plodná.

APOŠTOL JÁN, ktorý nám túto udalosť opisuje, je prvý, kto si uvedomí, že neznámy muž na brehu

je Majster. „Láska ako prvá zachytáva tieto jemnosti“^[5], komentoval svätý Josemaría. Osvietený láskou, ktorá na kríži bola ešte ostrejšia a hlbšia, keď videl sieť plnú rýb, povedal Petrovi: „To je Pán“ (Jn 21, 7). Je to spontánne vyznanie viery, podobné tomu, ktoré vyslovil Tomáš vo Večeradle, keď prekonal svoju počiatočnú neveru a zvolal: „Pán môj a môj Boh!“ (Jn 20, 28).

V týchto veľkonočných textoch nachádzame výzvu, aby sme s nadšením „učeníka, ktorého Ježiš miloval“ (Jn 21,7) a s pokorou Tomáša hlásali, že vzkriesený Ježiš je Pánom nášho života. Naplnení touto nádejou, napriek našej slepote, neúspechom a problémom, s ktorými sa stretávame, nestratíme optimizmus. Aj keď je noc tmavá a práca únavná, vieme, že Pán na nás čaká a hľadá na nás z brehu. „S Ježišom sa plavíme po mori života

bez strachu, bez toho, aby sme podľahli sklamaniu, keď nič nechytíme, a bez toho, aby sme podľahli pocitu, že *nie je čo robiť*. Vždy, tak v osobnom živote, ako aj v živote Cirkvi a spoločnosti, sa dá urobiť niečo krásne a odvážne“[6].

Počas Veľkej noci môžeme prosiť Pána, aby posilnil našu dôveru v jeho moc a aby nám dal viac pokory, aby sme mu v našom živote nechali stále viac priestoru. Mária, Kráľovná apoštolov, oživí dôveru a elán, ktoré potrebujeme, aby sme vo všetkých prostrediach ohlasovali radosť evanjelia.

[1] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, VIII-1962.

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z rozjímania*, 16-IV-1954.

[3] Benedikt XVI, *Homília*, 24-IV-2005.

[4] Fernando Ocáriz, *Správa*, 5-IV-2017.

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 266.

[6] František, *Anjel Pána*, 6-II-2022.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/tretia-velkonocna-nedela-
cyklus-c/](https://opusdei.org/sk-sk/article/tretia-velkonocna-nedela-cyklus-c/) (22.03.2026)